

MAZUR, Ion G. Născut în 1914. Din Basarabia (comuna Baraboi, raion Dondușeni). Deportat împreună cu soția (Maria) și copiii (Anastasia, Ana și Vasile), în 1949.

MAZUR, Ion V. Născut în 1929. (vezi Mazur Vasile V.)

MAZUR, Ivan C. Născut în 1940. (vezi Mazur Constantin A.)

MAZUR, Lidia. Născută în 1936. (vezi Mazur Olga V.)

MAZUR, Lilia N. Născută în 1944. (vezi Mazur Nicolae V.)

MAZUR, Liubovi C. Născută în 1902. (vezi Mazur Simion V.)

MAZUR, Maria. Născută în 1912. (vezi Mazur Ion G.)

MAZUR, Maria Șt. Născută în 1934. (vezi Mazur Ștefan G.)

MAZUR, Mihail V. Născut în 1931. (vezi Mazur Vasile V.)

MAZUR, Nadejda. Născută în 1896. (vezi Mazur Nicolae S.)

MAZUR, Nicolae S. Născut în 1894. Din Basarabia (comuna Baroncea, raion Drochia). Deportat împreună cu soția (Nadejda), în 1949.

MAZUR, Nicolae V. Născut în 1907. Din Basarabia (comuna Baroncea, raion Drochia). Deportat împreună cu soția (Elena) și copiii (Agafia, Eugenia și Lilia), în 1949.

MAZUR, Olga V. Născută în 1904. Din Basarabia (comuna Dreptcăuți, raion Briceni). Deportată în lagărele din Siberia (Kurgan), împreună cu fiica (Lidia), în 1949, ca rude de condamnat politic.

MAZUR, Procopie. Născut în 1903. Din Basarabia (comuna Târnovo, raion Dondușeni). Arestat de N.K.V.D. Condamnat la 5 ani muncă silnică, în 1946.

MAZUR, Simion V. Născut în 1903. Din Basarabia (comuna Dreptcăuți, raion Briceni). Arestat de N.K.V.D. în

1945, sub acuzația că a denunțat activiștii sovietici autorităților române. Condamnat la 10 ani muncă silnică. Soția (Liubovi) și fiul au fost deportați în lagărele din Siberia (Kurgan), în 1949, ca rude de deținut politic.

MAZUR, Ștefan G. Născut în 1906. Din Basarabia (comuna Baraboi, raion Dondușeni). Deportat împreună cu soția (Ana) și copiii (Maria și Ana), în 1949.

MAZUR, Vasile I. Născut în 1942. (vezi Mazur Ion G.)

MAZUR, Vasile S. Născut în 1860. Din Basarabia (comuna Boroncea, raion Drochia). Deportat împreună cu soția (Vasilisia), în 1949.

MAZUR, Vasile V. Născut în 1897. Din Basarabia (comuna Pererita, raion Briceni). Deportat în lagărele din Siberia (Kurgan), împreună cu soția (Alexandra) și copiii (Ion, Mihail și Eugenia), în 1949.

MAZUR, Vasilisia. Născută în 1870. (vezi Mazur Vasile S.)

MAZUR, Vera. Născută în 1909. (vezi Mazur Constantin A.)

MAZUR, Vera. Născută în 1918. (vezi Mazur Fiodor I.)

MAZUREAC, Anastasia. Născută în 1876. (vezi Mazureac Mihail A.)

MAZUREAC, Ecaterina I. Născută în 1895. Din Basarabia (comuna Cernoleuca, raion Dondușeni). Deportată împreună cu fiul (Mihail), în 1949.

MAZUREAC, Mihail. Născut în 1927. (vezi Mazureac Ecaterina I.)

MAZUREAC, Mihail A. Născut în 1878. Din Basarabia (comuna Cernoleuca, raion Dondușeni). Deportat împreună cu soția (Anastasia), în 1949.

MAZUREC, Vladimir P. Născut la 1 noiembrie 1903, în Bucovina (comuna

Tereblecea). Arestat de Securitatea Suceava la 17 septembrie 1959, pentru că și-a îndemnat consătenii să refuze colectivizarea. Torturat în timpul anchetei de la Securitate. Condamnat la 3 ani închisoare, pentru împotrivire la colectivizare.

MAZURENCO, Chiril C. Născut în 1883. Din Basarabia (comuna Tartaul, raion Cantemir). Arestat de N.K.V.D. în 1941. Condamnat la muncă silnică, pentru trădare de patrie. A murit în același an, într-un lagăr din regiunea Sverdlovsk.

MAZURENCO, Ion F. Născut în 1887. Din Basarabia (comuna Lipcani, raion Briceni). Deportat în lagărele din Siberia (Kurgan), împreună cu soția (Maria), la 6 iulie 1949.

MĂCĂIALĂ, Vasile I. Născut la 25 martie 1914. Din comuna Măstăcani – Galați. Arestat la 27 aprilie 1959, pentru atitudine ostilă colectivizării. Torturat în timpul anchetei la Securitatea Galați. Condamnat de Tribunalul Militar Constanța la 12 ani muncă silnică (sentința 333/1959).

MĂCĂRESCU, Gheorghe Gh. Născut la 12 noiembrie 1923, în orașul Piatra Neamț. Student la Facultatea de Medicină din Iași. Fiul avocatului Măcărescu Gheorghe V. Arestat în 1947. Eliberat în 1949. Persecutat permanent de Securitate. (vezi și Măcărescu Gheorghe V.)

MĂCĂRESCU, Gheorghe V. Născut la 9 iunie 1884, în comuna Girov - Neamț. Din orașul Piatra Neamț. Avocat. Primar al orașului, președintele organizației

județene P.N.Ț., deputat în mai multe legislaturi. Arestat la 15 iulie 1947, în timp ce-l vizita pe Iuliu Maniu la sanatoriul „Dr. Jovin”, a doua zi după înscenarea de la

Tămădău. Eliberat după terminarea procesului Maniu - Mihalache. În aceeași perioadă a fost arestat și fiul său (Gheorghe). Rearestat la 9 ianuarie 1951, pentru activitate P.N.Ț. Condamnat la 2 ani muncă silnică. Detenția la Ocele Mari. În 1953, în locul eliberării, a primit o suplimentare a pedepsei cu încă 3 ani muncă silnică. A murit în scurt timp, la 22 iunie 1953.

MĂCELARU, Ovidiu N. Arestat. Condamnat la închisoare. A murit în timpul detenției.

MĂCELLARIU, Horia N. Născut la 28 aprilie 1894, în orașul Craiova – Dolj. Absolvent al Școlii de război și al Centruului de Înalte Studii Navale din Paris. Șef de Stat Major al Comandamentului Marinei (1939 – 1942), Comandant al escadrilei de distrugătoare (1942 – 1943), comandantul Forțelor Navale Maritime (1943 – 1944), comandantul școlilor superioare de Marină (din 1944). La 23 aprilie 1945 a fost trecut în rezervă. În august 1945 a luat legătura cu Ion Bujoi, pentru alcătuirea unui comitet de conducere a organizațiilor anticomuniste din țară ce se opuneau

guvernului Groza. În septembrie 1945, în timpul grevei regale, a luat legătura cu generalul Aurel Aldea și s-a numărat printre organizatorii manifestației promonarhiste de la 8 noiembrie 1945. În primăvara lui 1946 era considerat conducătorul forțelor de rezistență din zona Bucureștiului. La 27 mai 1946, Securitatea a făcut o descindere la domiciliul său, dar nu a fost prins. S-a ascuns și și-a schimbat numele - avocat Ioan Popa. Generalul Susaicov a cerut punerea sa sub acuzație pentru crime de război. Tribunalul Poporului, după analizarea situației, a decis că în sarcina contraamiralului Măcellariu „nu s-a găsit nici o culpabilitate”. La insistențele sovieticilor cazul a fost analizat de o nouă comisie de anchetă care, tot din lipsa motivelor reale, l-a scos din cauză la 10 august 1946. Pentru că se dorea totuși arestarea sa, a fost implicat în organizația Sumanele Negre. Condamnat în contumacie la muncă silnică pe viață, la 18 noiembrie 1946. În noiembrie 1947, prin intermediul inginerului Bujoi, în jurul lui Măcellariu s-au grupat comandanții Eftimie Ștefan, Toma Matei, Condeescu Dumitru și avocatul Polizu Puiu. La 10 februarie 1948 i-a trimis o scrisoare generalului Nicolae Rădescu, aflat în S.U.A. (prin intermediul colonelului american Lowel), în care cerea ajutor anglo-american și precizarea unei date la care să declanșeze operațiunea de răsturnare a guvernului comunist. După deconspirarea grupului Popp-Bujoi a fost nevoit să-și schimbe de mai multe ori domiciliul. Prins și arestat în timpul unei întâlniri cu colonelul Alexandru Popovici, la 19 aprilie 1948. Condamnat, din nou, la muncă silnică pe viață (sentința 1 834/1948), pentru crima de organizare și

înaltă trădare. Detenția la penitenciarele Jilava, Aiud (până la 2 aprilie 1958), Râmnicu Sărat (până la 13 aprilie 1963), iar Jilava și Gherla. Eliberat la 29 iulie 1964 cu Decretul de grațiere 411.

MĂCIUCĂ. Născut în județul Vâlcea. Plutonier de jandarmi. Arestat. Condamnat la închisoare în 1949. O parte din detenție la penitenciarul Jilava, iar în 1953 i-a fost semnalată prezența în lagărul Poarta Albă (brigăzile de inapți).

MĂCIUCĂ, G. Născut în 1885. Din Basarabia (comuna Glinjeni, raion Fălești). Deportat în lagărele din Siberia (Kurgan), împreună cu soția (Feodosia), la 6 iulie 1949.

MĂCIUCĂ, Feodosia. Născută în 1902. (vezi Măciucă G.)

MĂCIUCĂ, Ioan Șt. Din Vrancea. Membru al organizației „Vlad Țepeș II”, condusă de Victor Lupșa. Arestat în august 1950. Condamnat la închisoare de Tribunalul Militar Galați, în 1951.

MĂCIUCĂ, Lazăr. Născut la 22 aprilie 1913. Din satul Ocolîșu Mare, comuna Bretea Română – Hunedoara. Preot. Arestat. Condamnat de Tribunalul Militar Brașov la 8 ani închisoare (sentința 128/1960), pentru uneltire contra ordinii sociale. Eliberat în 1964 cu Decretul de grațiere 411.

MĂCIUCĂ, Pantelimon Zinca. Născută la 10 octombrie 1929, în satul Jorăști, comuna Vânători – Vrancea. Călugăriță la mănăstirea Vladimirești. Arestată în 1958. Condamnată la un an și 10 luni închisoare. O parte din detenție la penitenciarul Focșani.

MĂCRINEANU. Arestat. Condamnat la închisoare în 1950. La expirarea termenului de pedeapsă a fost dus cu domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

MĂDĂRAȘ, Gheorghe. Născut la 23 august 1911, în comuna Valea Vinului –

Satu Mare. Tatăl a 6 copii. Absolvent al Academiei Teologice din Oradea. Preot în comunele Sărsig, Moftinu Mare și Terebești – Satu Mare. Din toamna anului 1948 a fost chemat în repetate rânduri la Securitate și chinuit în timpul anchetelor (câte 2-3 zile), pentru a renunța la credința catolică. Evacuat din casa parohială. A fost nevoit să se angajeze ca fochist la C.F.R. pentru a-și putea hrăni copiii. Decedat la 9 septembrie 1980. Toată viața a fost ținut sub atentă supraveghere de Securitatea Satu Mare.

MĂDĂRAȘ, Ion C. Născut la 22 aprilie 1925, în satul Viforoasa, comuna Fântânele – Mureș. Arestat la 8 martie 1957. Condamnat la moarte (sentința 1 303/1957), pedeapsă comutată în muncă silnică pe viață prin Decizia 524 din 1957.

MĂDĂRAȘ, Mihail T. Născut la 29 noiembrie 1893, în orașul Baia Mare - Maramureș. Arestat în mai 1948, sub acuzația de instigare publică. A murit în timpul anchetei la Securitatea Hunedoara, din cauza torturilor, la 19 septembrie 1948.

MĂDĂRJAC, Ioan C. Născut la 3 mai 1916, în comuna Popești - Iași. Din orașul Iași. Avocat. Membru P.N.Ț. Arestat la 8 iunie 1959, sub acuzația că, în 1945, ca președinte al organizației de tineret P.N.Ț., a dus o intensă activitate anticomunistă; în 1958 (când era mutat disciplinar cu serviciul în comuna Negrești) a purtat discuții dușmănoase la adresa regimului comunist (cu Șirav I., Dimulescu I, Popa D., Gheorghiescu Eugen ș.a.), a spus bancuri cu caracter reacționar, a comentat cu ostilitate evenimentele politice și a lansat calomniile la adresa conducătorilor comuniști. Nici în timpul anchetei și nici la proces nu a recunoscut acuzațiile ce i s-au adus, dar instanța a refuzat confruntarea cu

martorii delatori. Condamnat de Tribunalul Militar Iași la 6 ani închisoare (sentința 531/31 august 1959). Recursul a fost respins de Tribunalul Militar al Regiunii 2 București. Detenția în lagărele din bălțile Dunării. Eliberat în 1964 cu Decretul de grațiere 411.

MĂDESCU, Ilie M. Născut la 20 ianuarie 1905. Avocat. Epurat din barou, a fost nevoit să lucreze ca tâmplar pentru a se întreține. Arestat la 10 noiembrie 1950. Mort în aceeași zi, din cauza torturilor din timpul anchetei (conform arhivei S.R.I., dosar 7 805, volumul I, pag.86).

MĂDUȚĂ, Ilie. Poet. Arestat. Condamnat la închisoare.

MĂDUȚĂ, Ion. Din orașul Beiuș – Bihor. Elev. Arestat în 1948. Torturat în timpul anchetei la Securitatea Oradea. Condamnat la închisoare de Tribunalul Militar Cluj. I-a fost semnalată prezența la penitenciarul Târgu Ocna, printre cei ce se opuneau „reeducării”.

MĂDUȚĂ, Maria. Din județul Arad. Arestată. Condamnată la închisoare.

MĂEȚIU, Vichente N. Născut la 29 noiembrie 1908, în satul Feldioara, comuna Ucea – Brașov. Salariat la Poliție. Arestat. A murit la penitenciarul Făgăraș, de pneumonie (din cauza lipsei îngrijirii medicale și a condițiilor de exterminare), la 20 martie 1959.

MĂGEANU, Liviu. Jurist. Arestat în 1951. I-a fost semnalată prezența în lagărul Capu Midia.

MĂGERAȘU. Din comuna Scorțeni – Bacău. Țăran. Arestat. Torturat în timpul anchetei la Securitatea Bacău.

MĂGHERUȘAN, Leon A. Născut la 27 octombrie 1892, în comuna Șieu Odorhei – Bistrița Năsăud. Gardian public la Poliția din orașul Bistrița, apoi om de serviciu la loja francmasonică Marele

Orient din București. Domiciliu obligatoriu în satul Vișoara, comuna Cobadin – Constanța. A murit în timpul executării pedepsei, la 9 iunie 1961.

MĂGIRESCU, Cedric C. Născut în

1927, în comuna Scorțeni – Bacău. Student la Facultatea de Litere din Iași. A reușit să se ascundă în timpul arestărilor din 1949. Condamnat în lipsă,

pentru activitate legionară. Prins și arestat la 14 iulie 1950. Detenția la penitenciarele Pitești (unde se aflau și frații săi, Nicolae și Eugen; supus acțiunii de „reeducare”), Gherla, lagărele Peninsula și Poarta Albă. Eliberat în 1954. Rearestat în 1957. Torturat în timpul anchetei la Securitate. Condamnat la închisoare, pentru uneltire contra ordinii sociale. Detenția în lagărele din bălțile Dunării. Eliberat în 1964 cu Decretul de grațiere 411. Supravegheat în permanență de Securitate. (vezi și Măgirescu Eugen C. și Măgirescu Nicolae C.)

MĂGIRESCU, Costache C. Născut

la 28 aprilie 1919, în satul Cetățuia, comuna Strugari – Bacău. Din București. Îngrijitor la biserică. El și fratele său (Ion) l-au ajutat pe părintele Mândilă la multiplicarea și

difuzarea gratuită de materiale religioase. Arestați în 1964. Măgirescu Costache a fost condamnat de

Tribunalul Militar București la 7 ani închisoare (sentința 10/9 ianuarie 1965, președinte – locotenent colonel Aldea Matei). Detenția la penitenciarele Jilava, Gherla și Aiud.

MĂGIRESCU, Dragomir. Din satul Grigoreni, comuna Scorțeni – Bacău. Arestat. Condamnat la închisoare în 1958. Eliberat în 1964 cu Decretul de grațiere 411.

MĂGIRESCU, Eugen C. Născut în 1922, în comuna Scorțeni – Bacău. Absolvent al Facultății de Drept din Iași. Pedagog. Arestat. Torturat în timpul anchetei, la penitenciarele Galata și Suceava (de anchetatorul Pompilian). Judecat cu lotul studenților legionari din centrul universitar Iași, din care făceau parte Bogdanovici Alexandru (șef de lot) și Țurcanu Eugen. Condamnat la 12 ani muncă silnică. Detenția la penitenciarul Pitești, unde se aflau și frații săi – Cedric și Nicolae. La 9 aprilie 1950, a început calvarul „reeducării”: „Țurcanu Eugen și Negrilă Eugen din Sibiu mi-au spart timpanul, mi-au băgat cu coada lingurii în gură obiecte murdare, umplându-mă de sânge. Mi-au zdrobit coastele și plămâni, jucau încălțați pe oasele mele, pe rinichii mei... Șase ore de tortură după care corpul îmi era tot un buboi... Mi-am acuzat părinții, logodnica, prietenii, pentru lucruri mici... dar pentru conștiința mea era o grozăvie... Mi-au dat sarcina să-l lovesc pe Mihai Tufeanu, cel mai apropiat prieten al meu, student la Politehnica București, cu care făcusem trei ani de închisoare sub Antonescu...s-a încins o bătaie îngrozitoare... Apoi s-a trecut la formarea comitetului de „reeducare” și m-au numit și pe mine în comitet, pentru că se urmărea compromiterea totală prin

transformarea tuturor deținuților în informatori...”. Eliberat după 18 ani de închisoare. Mărturia sa a fost scrisă în 1987 și publicată în 1994 în broșura *Moara dracilor* (după un text al lui Remus Radina – 5 aprilie 1991, Paris). (vezi și Măgirescu Cedric C. și Măgirescu Nicolae C.)

MĂGIRESCU, Ion C. (vezi Măgirescu Costache C.)

MĂGIRESCU, Leonida. Născut în 1924, în comuna Scorțeni – Bacău. Ofițer. Arestat în 1951, pentru furnizarea de armament partizanilor din munți. Eliberat în 1953.

MĂGIRESCU, Nicolae C. Născut în 1919, în comuna Scorțeni – Bacău. Căpitan, decorat cu Crucea de fier și ordinul „Mihai Viteazu”. Invalid de război (piciorul drept amputat). Arestat. Anchetat la Securitatea Iași. Judecat cu lotul centrului universitar Iași. Condamnat la închisoare. Detenția la penitenciarele Suceava și Pitești, unde se aflau și frații săi - Cedric și Eugen. A fost supus „reeducării” și bătut cu cruzime mai ales peste bontul ulcerat al piciorului amputat. (vezi și Măgirescu Eugen C. și Măgirescu Cedric C.)

MĂGLAȘU, Lazăr. Frunzaș social democrat. După Unire (1918) a militat pentru unificarea P.S.D. din Transilvania cu cel din Regat. A fost reprezentantul muncitorilor portuari români la Biroul Internațional de la Geneva. Ales senator în Parlamentul creat de regele Carol al II-lea, în iunie 1939. A semnat (ca reprezentant al breslelor) apelul la muncă și ordine lansat de Antonescu (14 septembrie 1940), dar în 1944 se afla printre cei care conspirau împotriva regimului antonescian. După 23 august 1944 i s-a refuzat cererea de înscriere în P.S.D. Titel Petrescu (ca fost „carlist”). Arestat de Securitate în 1945, pentru că

făcea parte dintre personalitățile ce se opuneau unificării P.S.D.-P.C.R. Judecat cu un grup de 33 de persoane, ca membru al organizației „T”. La proces a declarat că nu cunoaște pe nici unul din membrii organizației și că declarațiile pe care le-a dat în timpul anchetei au fost obținute sub tortură. Condamnat la închisoare. Eliberat. Rearestat la 13 iunie 1949. A murit în timpul detenției la Ocnele Mari, din cauza condițiilor de exterminare.

MĂGUL. Din zona Munților Apuseni. Țăran. Arestat în 1949. Omorât în timpul anchetei la Securitatea Sibiu.

MĂGUI, Marcelian Victor. Din București. Preot catolic. Arestat în 1951 și implicat în procesul de spionaj intentat reprezentantului Vaticanului la București.

MĂGULEAN, Maria. Din județul Arad. Domiciliu obligatoriu.

MĂGURĂ, Ion. Președintele organizației P.N.Ț. Galați. Urmărit și persecutat.

MĂGUREANU. Sublocotenent. Prizonier de război în U.R.S.S., s-a întors în țară cu divizia „Tudor Vladimirescu”. Repartizat la una din unitățile de grăniceri din județul Bihor. Opozant declarat al bolșevizării armatei române. Asasinat în timpul unei inspecții a pichetelor de grăniceri.

MĂGUREANU, Dumitru. Din orașul Alba Iulia – Alba. Elev. Implicat cu un grup de colegi într-o mișcare anticomunistă, organizată chiar de Securitate pentru a depista eventuale elemente periculoase regimului (le-au fost distribuite chiar și pistoale, pentru

ca probele să fie zdrobitoare). Arestați în 1949.

MĂGUREANU, Gheorghe. Din județul Galați. Arestat. Condamnat la închisoare, în 1949.

MĂGUREANU, Gheorghe. Arestat în 1984, pentru că intenționa înființarea unui partid democrat. Condamnat la închisoare.

MĂGUREANU, Ion. Un deținut politic cu acest nume a murit la penitenciarul Oradea.

MĂGUREANU, Ion. Din București. Arestat. Condamnat la 2 ani muncă silnică, prin Decizia M.A.I. nr.446 din 27 septembrie 1951. Detenția în lagărele de la Canal.

MĂGUREANU, Ion H. Născut la 15 august 1927, în comuna Poșaga – Alba. Arestat la 12 decembrie 1958. Domiciliu obligatoriu în satul Valea Călmățuiului – Brăila. Eliberat la 15 aprilie 1964.

MĂGUREANU, Maria. Născută la 6 iunie 1929, în comuna Poșaga – Alba. Domiciliu obligatoriu în satul Valea Călmățuiului – Brăila, de la 12 decembrie 1959. Eliberată la 15 aprilie 1964.

MĂGUREANU, Mihai M. Născut la 20 februarie 1886. Din București. Magistrat. Subsecretar de Stat la Președinția Consiliului de Miniștri în guvernele Miron Cristea și C. Argentoianu. Arestat la 6 august 1949. Condamnat la închisoare, pentru omisiune de denunț. A murit la penitenciarul Sighet, la 14 februarie 1951. Aruncat la groapa comună.

MĂGUREANU, Vasile. Din comuna Groși – Maramureș. Țăran. La rugămintea consătenilor, i-a trimis o scrisoare lui Gheorghe Gheorghiu Dej în care îi descria abuzurile autorităților ce confiscaseră grădinile și livezile sătenilor. De la Guvern plângerea a fost

trimisă pentru rezolvare la primăria comunei. Arestat. Bătut în timpul anchetei la Securitatea Baia Mare. Condamnat de Tribunalul Militar Cluj la 8 ani închisoare, pentru instigare. În 1959 i s-a semnalat prezența la penitenciarul Gherla.

MĂGUREANU, Vasile. Din comuna Arpașu de Jos – Sibiu. Țăran. Arestat. Condamnat la închisoare pentru sprijinirea partizanilor. A murit la penitenciarul Gherla.

MĂHĂLEANU, Ion S. Născut la 15 august 1892, în satul Sântejude Vale, comuna Țaga – Cluj. Membru al organizației Partizanii regelui Mihai. Împușcat în munți, în timpul unei confruntări cu Securitatea din Cluj, la 5 octombrie 1949.

MĂHĂLEANU, Pavel Mihai. Născut la 3 august 1950, în orașul Gherla – Cluj. Arestat la 7 septembrie 1971. Condamnat la închisoare de Tribunalul Militar Cluj, pentru propagandă contra clasei muncitoare. Eliberat de la penitenciarul Aiud, la 10 ianuarie 1974.

MĂIAN, Alexandru. Dintr-o comună de pe valea Someșului. Țăran. Arestat. Condamnat de Tribunalul Militar Cluj la 7 ani închisoare. Detenția la penitenciarele Gherla, Jilava și lagărele de la Canal.

MĂICĂNEANU, Constantin. Din comuna Perieți – Olt. Țăran. Arestat. A murit în timpul detenției.

MĂICĂNEANU, Nicolae. Născut în 1918. Din satul Bălteni, comuna Perieți – Olt. Profesor. Arestat. Condamnat la închisoare în 1949. A murit la penitenciarul Aiud, în 1950, în urma torturilor din timpul anchetei.

MĂINESCU, Vasile. General. Arestat în 1950. A murit la penitenciarul Văcărești, la 13 mai 1963.